

(א) [ע"פ צ"ג, ט] (פ"ה ה"א), א (שאלו עיניך).

גליון הש"ס

נפרא קונה לו בב"ב. עיין ב"מ לט פ"א מוס' ד"ה כ"ו: שם ואמאי קרו לה רה"ר. שנת 1971 ע"פ [מ ע"ב]:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה ארבע וכו' אלא צריך לומר דחשיב ד' מדות:

מוסף תוספות

א. [דן] הניח בכליו של לוקח בלא מדידה, לאו איתעא דליקטו כליו למימר ליה קני. נכתיב ויהי. ב. עיין נתינו ויהי מה דקני נמדה כגזות מוכר ואלא אמר ליה זיל קני. ג. דחצירו כידו הוא וכשם שבידו של מוכר לא קנה לוקח שאם אחת אומר קנה לא היינו צריכים למשיכה והגבחה, ה"נ בחצירו וכו', ורשות נפקד שאני ששכסם שאם היה בידו ואמר לו (המוכר) זכה לפלוני ורצה לזכות לו וזכה, אף חצרו נמי זוכה ומדעתו. ר"ן. ד. דרשות מוכר ורשות המופקדים אצלו חלוקין הן בקבל עליו. ט. ה. [ד"מ] מוכר שאם משאלו לו מן הלוקח שיקנה מה שהוא מוכר לו. מוס' לקמן פ"ב ד"ה ל"ו. א. [ד"ב] היכי דאמינן דברשות מוכר ובכליו של מוכר לא קנה עד שיגביהו ה"נ ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהם דהא אמרינן לעיל עד שלא נתמלאה המדה למוכר. ט. ת. מדה סרסור דמפלגין בה בין עד שלא נתמלאת המדה ורשותו ראשון קנה, ומדת לוקח מוכר דבעינן הגבחה או משיכה, א"ע"ג שגבחה או מושך בכלי המוכר קנה, ומדת הלה המופקדין אצלו שאם קבל עליו הנפקד קנה לוקח, רבינו יונה. פ. וזו הקושיא לדברי מי שאמר בני גיטין (שם) כי אמר רב בפקדון אבל במלוה לא. דאי במלוה אמר ודאי צריך מעמד שלשתן דהא ליתיה שיובה לו. ומנ"י. י. או שהוא בחצר לחצר שאינה משתמרת שאינו קונה לו. גמנין.

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא פה.

עין משפט נר מצוה

פ"א מ"י פ"ד מהל' מכירה הלכה א' ספג עיני פ"ב טו"ש"ע ח"מ סימן כ' סעיף ג': פ"ב ב' ג' מ"י שם הל' ח טו"ש"ע שם סעיף ט': פ"ד ד' מ"י שם הלכה ו טו"ש"ע שם סעיף ב': פ"ה ה' מ"י שם טו"ש"ע שם סעיף א': פ"ו ו' מ"י שם טו"ש"ע שם סעיף ב' ובהג"ה:

רבינו גרשום

לא פליגי כאן ברה"ר. כולו מודי דאם מדר לו בכליו של לוקח ברה"ר דלא קנה לו כליו. ובלהו מודי דאם מדר לו בכליו בסמטא דקנה. והא דקאמר רב ושמואל חזין מרה"ר ממש קאמרי הא בסמטא קנה הוא דקאמר ר' יוחנן וירוש לקיש ברה"ר לא רה"ר ממש קאמרי אלא בסמטא ואמאי קרו ליה הה"ר לפי שאינה רה"ר דאינה מוקפת ממינה. ה"נ סתברא דבסמטא מיייר דאמר ר' אבהו וכו'. והאי דקאמר ליה ר' זורא לר' אסי שמא לא שמע רבי וכו'. משום דס"ל לר' זורא כתיב אבהו א' אמר ר' יוחנן (א) אסי אמר אפי' בלא כליו ס"ל לר' יוחנן דבסמטא קנה: עד שלא נתמלאה מדה כולה למוכר. והמוכר יכול לחזור בו: ומשנתמלאה מדה ללוקח. ה"י הוא ברשות לוקח ואם רצה קנה: ברה"ר דעד שלא נתמלאה למוכר שמדר לו במדה שאינה של שניהן. אלא ששאלה אבל אם היתה מדה של אחד מן של לוקח ראשון ראשון שמדר לחזרו קנה הלווקח. ברה"ר דקנה ראשון ראשון ברה"ר ובחצר (ג) מפישי לקמן מקומו: ואם ברשות לוקח ומדה בו אם ברשות מוכר מדר לו במדת לוקח לא קנה עד שיגביהו והגבחה קונה בכל מקום או עד שיוצאי מרשותו כגון דשוכר את מקומו: ואם ברשות לוקח הוה מופקדין בידו כיון שקבל עליו מוכר למכור לו קנה שלא מדר לו עדיין קנה לו לוקח רשותו וזו מדה ג'. מדה ד' אם היו הפירות ברשות הלה המופקדין אצלו. כלומר שהיו מופקדין ביד אחר ולא ביד לוקח לא קנה הלווקח עד שיקבל עליו זה המופקד שישאלו לו ללוקח מקום שהפירות מונחין שם או עד שישכור את מקומו של מופקד שהפירות שם:

(ב) ר"ל דס"ל כר' אבהו דאפי' בסמטא ענינן כליו דוקא. (ג) נראה דל"ל ברה"ר ובחצר שאינה של שניהם ולקמן מפש' דרה"ר דקאמר היינו בסמיטא.

בל' מקום שיש לו רשות להגיה. וא"ת והא דלמר לעיל מדד והניח ע"ג סימטא קנה ואוקימנא לתוך קופתו משמע דוקא מדד אצל לא מדד לא קנה לו כליו ואומר ר"י דבעי למימר זיל קני^א וכיון דמדד דלמר ליה זיל קני דמי^ב והסתא נחא דלריכי הני תרי מילי דר' יוחנן ומיהו ה"א דלעיל דקאמר אפילו ברשות הרבים ואוקימנא בסמיטא תימה למאי איצטריכא וי"ל דשמא חדא מכלל חצרתה אתמר:

ארבע מדות במוכרים. פירש רבינו שמואל דאין לפרש ד' רשויות דהא רשות מוכר ונפקד חדא היא דהכא והכא שייך למימר קבלה ושכירות מקום הולאה והגבחה וקשה לפירושו דלס' כן ליערביניהו וליתניניהו ברשות מוכר ורשות נפקד לא קנה עד שקבל עליו או יגביהנה או יוציאנה או ישכור מקומו ועוד דאין נראה שתועיל קבלה ברשות מוכר דאין אדם מקנה רשותו לאחרים ע"י עממו^א דחמתן צפ' חלון (עירובין דף עט: ושם) דמוכה לזן על ידי זנו ובתו הגדולים אצל לא ע"י זנו ובתו הקטנים מפני שידן כידו ומ"מ אין לפרש דחשיב רשויות^ב דלמאי דבעי למימר השתא דמדה של לוקח קני אפילו ברה"ר כל שכן ברשות מוכר דקני דהא לנפוק דמסקינן דברה"ר לא קנה אפי"ה מיעביא לן אי קנה ברשות מוכר כליו של לוקח אי לא^א ואם כן מיעבי לן לפרושי דהא דקאמר ברשות מוכר לא קנה עד שיגביהנה דכליו של מוכר איירי וכלאו הכי ז"ל כן לקמן כי אמר דכליו של לוקח קנה ברשות מוכר א"כ לא חשיב אלא רשות אחד כיון דכליו של לוקח קנה בכל מקום דהשתא אין חילוק בין רה"ר לרשות מוכר^א אלא (ב) דחשיב ד' מדות דכלים מדת סרסור ומדת מדה לוקח ומדת נפקד^א: **ה"ב** גרבינן בתוספתא (כ"פ"ה) ברשות הלה הנפקדים אצלו לא קנה עד שקיבל עליו או עד שיגביהנה ויוציאנה או ישכור את מקומו אצל לפי ספריים דגרסי עד שיגביהנה או עד שיוציאנה קשה ליערביניהו וליתניניהו רשות מוכר צדדי נפקד והשתא משמע דבנקבלה כדי וזכה לו לקונה וא"ת צדוק פ"ק דגיטין (דף י"ג. ושם) דלמר מנה לי בידך תנהו לפלוני בצמעמד שלשתן קנה ומה לריך מעמד ג' הא מוכח התם דתן כוכי דמי דתנן (שם י"א: ושם ד"ה כל) האומר תן גט זה לאשתי ושטר שחירו זה לעבדי חוזר בגט ואינו חוזר בשחרור משום דתן כוכי וא"כ בלא מעמד ג' יקנה לו דלמר הכא^א ולמאי דפירש ר"ת דמעמד שלשתן קנה אפילו בעל כרחו של נפקד אחי שפיר דאצטריך לכך מעמד ג' ולמאי דמפרש נמי ר"ת דלא אמרינן תן כוכי אלא היכא דצשעה שנתן לו ואומר לו תן אצל אם כבר היה צידו לא אמרינן תן כוכי אחי שפיר ועוד י"ל דהאי נמי מעמד ג' דאפי' אין הפקדון צד הנפקד^א דקני דאי לאו מעמד ג' אינו יכול לזכות לו אלא כשהוא ברשותו: כליו

כליו של אדם קונה לו בכל מקום חוץ מרה"ר ורבי יוחנן ור"ש בן לקיש דאמרי תרוייהו אפילו ברה"ר אמר רב פפא לא פליגי כאן ברה"ר כאן בסמיטא^א ואמאי קרו לה רה"ר שאין רה"י ה"ג מסתברא דא"ר אבהו א"ר יוחנן כליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות להגיהו יש לו רשות אין אין לו רשות לא ש"מ ת"ש ארבע מדות במוכרין^ב עד שלא נתמלאה מדה למוכר משנתמלאה מדה ללוקח ברה"א^ב במדה שאינה של שניהן אבל אם היתה מדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה במדה דברים אמורים ברה"ר ובחצר שאינה של שניהן אבל יברשות מוכר לא קנה עד שיגביהנה או עד שיוציאנה מרשותו^ב יברשות לוקח כיון שקבל עליו מוכר קנה לוקח יברשות הלה המופקדים אצלו לא קנה עד שישכור את מקומו קתני מירא ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהן מא"י

לא קנה אפי"ה מיעביא לן אי קנה ברשות מוכר כליו של לוקח אי לא^א ואם כן מיעבי לן לפרושי דהא דקאמר ברשות מוכר לא קנה עד שיגביהנה דכליו של מוכר איירי וכלאו הכי ז"ל כן לקמן כי אמר דכליו של לוקח קנה ברשות מוכר א"כ לא חשיב אלא רשות אחד כיון דכליו של לוקח קנה בכל מקום דהשתא אין חילוק בין רה"ר לרשות מוכר^א אלא (ב) דחשיב ד' מדות דכלים מדת סרסור ומדת מדה לוקח ומדת נפקד^א: **ה"ב** גרבינן בתוספתא (כ"פ"ה) ברשות הלה הנפקדים אצלו לא קנה עד שקיבל עליו או עד שיגביהנה ויוציאנה או ישכור את מקומו אצל לפי ספריים דגרסי עד שיגביהנה או עד שיוציאנה קשה ליערביניהו וליתניניהו רשות מוכר צדדי נפקד והשתא משמע דבנקבלה כדי וזכה לו לקונה וא"ת צדוק פ"ק דגיטין (דף י"ג. ושם) דלמר מנה לי בידך תנהו לפלוני בצמעמד שלשתן קנה ומה לריך מעמד ג' הא מוכח התם דתן כוכי דמי דתנן (שם י"א: ושם ד"ה כל) האומר תן גט זה לאשתי ושטר שחירו זה לעבדי חוזר בגט ואינו חוזר בשחרור משום דתן כוכי וא"כ בלא מעמד ג' יקנה לו דלמר הכא^א ולמאי דפירש ר"ת דמעמד שלשתן קנה אפילו בעל כרחו של נפקד אחי שפיר דאצטריך לכך מעמד ג' ולמאי דמפרש נמי ר"ת דלא אמרינן תן כוכי אלא היכא דצשעה שנתן לו ואומר לו תן אצל אם כבר היה צידו לא אמרינן תן כוכי אחי שפיר ועוד י"ל דהאי נמי מעמד ג' דאפי' אין הפקדון צד הנפקד^א דקני דאי לאו מעמד ג' אינו יכול לזכות לו אלא כשהוא ברשותו: כליו

כליו של אדם של לוקח קונה לו אם פסק דמים בכל מקום אפי' ברשות מוכר וכגון דלמר ליה בהדיא יקנה כלך כדלמר לקמן בשמעתי^א [פ"ו] אצל צסתמא מיעביא לן לקמן^ב ולא אפשיטא: חוץ מרה"ר. והוא הדין לחצר שאינה של שניהן דמוכה לקמן בצרייתא דר' מדות: **לאן בסמיטא**. הא דר"ל ור' יוחנן: **כל מקום שיש לו רשות**. כגון סימטא וחצר השותפין ורשות מוכר וכגון דלמר ליה זיל קני כדלקמן דהיינו יש לו רשות: אין לו רשות. כגון רה"ר לא: ה"ג בתוספתא^א ארבע מדות במוכרין עד שלא נתמלאה מדה למוכר משנתמלאה מדה ללוקח דר"א צמדה שאינה של שניהן אצל אם היסה מדה של אחד מן ראשון ראשון קנה דר"א צמדה או צמדה שאינה של שניהן אצל ברשות מוכר לא קנה עד שיוציא מרשות הנבעים ברשות זה המופקדין אצלו לא קנה עד שקבל עליו או עד שישכור את מקומו. ופירוש ארבע מדות במוכרים לאו ד' רשויות קחשיב רה"ר רשות מוכר רשות לוקח רשות המופקדין אצלו דהא רשות מוכר ורשות נפקד חדא הוא דהכא והכא שייך למימר קבלה ושכירות מקום והולאה והגבחה דהא תנן במתניתין

גבי רשות מוכר שכירות מקום דקתני ואם היה פיקח שוכר את מקומו ואוקימנא [פ"ד]: ברשות בעלים וכיון דדינן שזה ליהב ד' מדות ומה הן ארבע מדות ד' חלוקין של דינין שחלוקין זה מזה. ואלו הן מדה שאינה של שניהן ברה"ר ובחצר שאינה של שניהן דלמרינן צה עד שלא נתמלאת המדה למוכר משנתמלאת המדה ללוקח הרי אחת מדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה הרי שמים רשות לוקח מיד שקיבל מוכר קנה הרי ג' רשות מוכר ורשות נפקד דקמפרש בהן דין הגבחה והולאה קבלה ושכירות הרי ד'. ומקן מלכא לי מדברי רבינו זקני מ"כ: **עד שלא נתמלאה המדה למוכר**. שאם נשפך היין או השמן או אם הוקר למוכר ויכול לחזור בו דמוקין לה לקמיה [פ"ו]. צמדה שהשאלו^א שניהן הלכך כל זמן שלא נתמלאת המדה הרי היא ברשות מוכר: **משנתמלאה הרי היא ברשות לוקח**. לקחתה וליטול צה מחו עד שיצניענו או יניחנו בכליו דלדעת כן השאלו להם לזה למדידה ולזה להצניע את שלו וכל זמן שעוסק במדידה למלאות המדה הרי היא ברשותו דמדרד דהיינו מוכר ואין הלוקח יכול לקנות בתוך כליו של מוכר כל זמן שלא משך או שלא הגביה משנתמלאת המדה ללוקח כדפרישית שעכשיו נעשית כליו של לוקח דלדעת כן נשאלה לו. וס"ל להאי תנא דכליו של לוקח קונה ברה"ר כדמפרש ואילו ודלא כרז ושמואל ומיהו בסמיטא ובחצר של שניהן מוקין לה לקמיה [ע"ג] דהתם קני כליו של לוקח: **צמדה שאינה של כו'**. וכדפריש טעמא: **אצל אם היסה המדה של אחד מהם**. או של לוקח או של מוכר: **ראשון ראשון**.

שנותנין לתוך המדה קנה צעל המדה שאם המדה של מוכר אע"פ שנתמלאת המדה הרי היא של מוכר ולא קנה לוקח אפי' קני לוקח דהא אפי' ברשות לוקח נמי אמרינן לקמן [פ"ו]. דלא קנה לוקח כל זמן שהפירות בכליו דמוכר עד שיפסק לקרקע ואם המדה של לוקח אף על גב דלא נתמלאת נמי ראשון ראשון קנה דדמי למשך אע"פ שלא מדד דקתני מתני' דקנה דכליו של לוקח קונה לו: צרה"ר. וקשיא למ"ד חוץ מרה"ר: **ובחצר שאינה של שניהן**. וכגון שלא נתן צעל חצר להם רשות למדוד שם דהיינו דומיא דרה"ר: **אצל**. אם היו מודדין ברשות מוכר לא קנה לוקח אע"פ שהמדה שלו דכליו של לוקח ברשות מוכר לא קנה ורשותו מדרד ומוכר לא מהניא צי מוכר עד שיגביהנה דהגבחה קונה בכל מקום או עד שיוציאנה מרשות של מוכר לרשות של לוקח או לסימטא או שצירף ידו למטה מג' צרה"ר סמוך לאיסקופת הצית וקיבלה כדאמרי' בכתובות (דף לא). גבי היה מגבר ויולא ולקמן בשמעתי^א (דף פ"ו). מייית לה. ומיהו לקמן [ע"ג] מוקין לה צמדה דמוכר צי מוכר ומדה דלוקח צי מוכר דצי מוכר שכיחי הדמים לא קנה עד שימשוך דכליו של מוכר ברה"ר אי נמי בסמיטא לא קנה לוקח המוכר תבואתו למכור צבית לוקח: **צמדה מוכר**. שנתרצה וא"ל כל תבואה זו קנויה לך בצך וכן כל סאה וסאה: **קנה לוקח**. מיד אע"פ שלא מדד דקני ליה רשותו ואע"פ שהמדה של מוכר דהכלי צעל אצל הרשות. ומיהו לקמיה [ע"ג] מוקין לה צמדה דלוקח ולא גרע ממשך ולא מדד דקתני מתני' דקנה: **המופקדין אצלו**. שהפקיד שם מוכר פירותיו ומסתמא הקנה לו נפקד למפקיד את רשותו לזכך פירותיו למכור ולמדוד פירותיו צביתו כדרך כל הנפקדים: **עד שקיבל עליו**. נפקד צממות מפקיד לייחד לו רשות ללוקח לקנות הפירות באשר הוא שם או שיכור. והוא הדין נמי גבי רשות מוכר שייך קבלה ושכירות והכא נמי שייך הגבחה והולאה אלא תנא אורחא דמילתא קתני דסתם מוכר כשמוכר רוצה הוא לפנות את צימו הלכך קתני התם הגבחה והולאה דאינו חפץ להשאלו ולא להשכיר רשותו וגבי נפקד שייך קבלה ושכירות דכי היכי שהיה נפקד של זה הראשון הכי נמי ישמור פקדונו של שני ורבותא תנא הכא קבלה ושכירות וכל שכן הגבחה והולאה. ולמאן דמוקין לקמן צמאני דמוכר צי מוכר ומאני דלוקח צי לוקח איכא לאוקימי נמי צמאני דמופקד צי מופקד והלכך לא קני לוקח בכליו דנפקד:

מאי

פה א ב מיי פ"ד מהל' מביה הלכה ו' ועי' הסקנות ויבגדל משנה סג עשין פג טושיע ח"ת ס' ר סעיף ט'
פה ג ד ה מיי פ"ה מהל' גירושין הלכה ח סג עשין ז טושיע ח"ע ס' קלט סעיף י'
צ ו מיי פ"ד מהלכות מביה הלכה ו סג עשין טושיע ח"ת סימן ד סעיף ג'
צז מיי שם הלכה ז ועי' כמ"מ ובכסף משנה טושיע שם ס"ה'
צב ח מיי שם הלכה יג טושיע שם סעיף ח'

רבינו גרשום

מאי לא ברשות הרבים ממש. קנה אם מדר לו בחבורה של לוקח הא בסמטא אפי' בלא כלינו וכו' אפי' לא. שסדר לו בחבורה בסמטא וכו' וירא: והא רה"ר דומיא דחצר שאינה של שניהם קנה. וקא ממעט סמטא: לעולם סמטא ומאי דומיא דחצר שאינה של שניהן. שאינה דחד לחוד אלא דתרווייהו והיינו נמי סמטא דהיינו דתרווייהו: כליו של לוקח ברשות מוכר. ומדר לו בתוכו קנה בלא הגבלת לוקח או לא: וזקן לה. הגט והיא יושבת בביתו: לתוך חיקה או לתוך קלתה. היינו כלי ופסיעים מנחת בו הפסיעים שמשמיה בראש שלועין קב"ק: הרי זו מגורשת. אלא דכליה קונה לה ברשות בעלה ותפשות מוכר. וירצו בה תירוצין לוקח ברשות מוכר קנה לוקח או לא: וזקן לה. אלא רב שמואל. אמאי מגורשת כגון שהיתה קלתה תלויה בה בצוארה דהויא הגבהה: קשורה. ברישוי אפי' שאינה תלויה. באורי אלא מונחת או תלויה אפי' שאינה קשורה מגורשת כיון דמחריב בה כנופה דמי ורשותה הוא: (א) שהיתה מונחת. בקרקע בין ירכותיה דמי כמי חוקה ורשות שלה: כגון שהיה בעלה מוכר קלתה. וקנתה ממנו קלתה ובהיא הגאה שקנתה ממנו אקני לה מקום הקלתה: ר' יוחנן אמר. כל זמן שהיא בביתו מקום חיקה ומקום קלתה קנוי לה לפי שאין אדם מקפיד גבי אשתו לא על מקום כו'. מאי לאו בלי של לוקח. ואפי' הכי לא קני עד שיבנה. ומדרישא מוקמת בכליו דמוכר סיפא נמי בכליו דמוכר. ואי בכליו של מוכר אלא מקום חיקה וקנתה דלא קני לוקח בקיבל למתני

(א) רבינו ז"ל מפרש מהם שכן מדידה וכו' עתק ערך עכל א' ללשון רבינו שאן אות בנות ונשי' כנופה הערוך וערך מ"ס לא הניח טעמו לרשות הוא דממה הוא לשון מדידה וכו'

פה: המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

בל"י של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח או לא. אפי' דנרשות הרבים אמרינן לעיל דלכ"ע לא קנה התם ה"ט משום דלא ניחא להו לבני רה"ר שנייה כליו שם דמאן פייס (ו) ודמאן שניק אבל ברשות מוכר מיבעיא דאפי' דל"ר יוחנן דכל מקום שיש לו רשות להניחו קנה דלמא לא אתא למעט אלא רה"ר אבל מוכר שמת משאל לו מקום ללוקח שיקנה מה שהוא מוכר לו וא"ת ואמאי לא פשיט מהא דאמר ר' יוחנן לעיל (דף פד:) מדד והינח ע"ג סימטא קנה ואסיק לעיל צמדד לתוך קופתו וזקא צסימטא אבל ברשות מוכר לא יש לומר דרבי יוחנן דנקט סימטא היינו משום דברשות מוכר מיבעי ליה וכן משמע בגיטין צהורק (דף עט. ושם ד"ה כגון) דקאמר אהא דמתן זקנו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה מגורשת ודיק אמאי מגורשת כליו של לוקח ברשות מוכר הוא שמע מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומשני עלה ר' יוחנן מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה: **ב**גון שהיה בעלה מוכר קלתה. וא"ת נתי דנות לה רשות ומשאלה מי"מ הא צעי חוקה כדאמרין צהשולא (צ"מ דף ט: ושם) כשם שהקרקע נקנה בכסף צנטור ובחוקה כו' כך שכירות קרקע כו' ומיזן ריב"ז דלע"ג דאין המקום קנוי לה (ו) דכיון דיש לה רשות להציל קלתה שם קני לה קלתה דכליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות להניח כמו גזי סימטא אפי' שאין סימטא קנוי לו מ"מ כליו עצמו קונה לו: **א**ל בכליו דמוכר. משמע מהכא דמשיכה מועלת ללוקח בכליו של מוכר דקתני דקנה כשמוציאה מרשותו: (ז) **ב**בל"י דמוכר אמאי קנה לוקח. דבי היכי דכליו של לוקח לא מצטל אגב רשות מוכר ה"ג אית לן למימר דכליו של מוכר לא מצטל אגב רשות לוקח והוי מני לכתווי

אפי' דנרשות הרבים אמרינן לעיל דלכ"ע לא קנה התם ה"ט משום דלא ניחא להו לבני רה"ר שנייה כליו שם דמאן פייס (ו) ודמאן שניק אבל ברשות מוכר מיבעיא דאפי' דל"ר יוחנן דכל מקום שיש לו רשות להניחו קנה דלמא לא אתא למעט אלא רה"ר אבל מוכר שמת משאל לו מקום ללוקח שיקנה מה שהוא מוכר לו וא"ת ואמאי לא פשיט מהא דאמר ר' יוחנן לעיל (דף פד:) מדד והינח ע"ג סימטא קנה ואסיק לעיל צמדד לתוך קופתו וזקא צסימטא אבל ברשות מוכר לא יש לומר דרבי יוחנן דנקט סימטא היינו משום דברשות מוכר מיבעי ליה וכן משמע בגיטין צהורק (דף עט. ושם ד"ה כגון) דקאמר אהא דמתן זקנו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה מגורשת ודיק אמאי מגורשת כליו של לוקח ברשות מוכר הוא שמע מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומשני עלה ר' יוחנן מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה: **ב**גון שהיה בעלה מוכר קלתה. וא"ת נתי דנות לה רשות ומשאלה מי"מ הא צעי חוקה כדאמרין צהשולא (צ"מ דף ט: ושם) כשם שהקרקע נקנה בכסף צנטור ובחוקה כו' כך שכירות קרקע כו' ומיזן ריב"ז דלע"ג דאין המקום קנוי לה (ו) דכיון דיש לה רשות להציל קלתה שם קני לה קלתה דכליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות להניח כמו גזי סימטא אפי' שאין סימטא קנוי לו מ"מ כליו עצמו קונה לו: **א**ל בכליו דמוכר. משמע מהכא דמשיכה מועלת ללוקח בכליו של מוכר דקתני דקנה כשמוציאה מרשותו: (ז) **ב**בל"י דמוכר אמאי קנה לוקח. דבי היכי דכליו של לוקח לא מצטל אגב רשות מוכר ה"ג אית לן למימר דכליו של מוכר לא מצטל אגב רשות לוקח והוי מני לכתווי

אפי' דנרשות הרבים אמרינן לעיל דלכ"ע לא קנה התם ה"ט משום דלא ניחא להו לבני רה"ר שנייה כליו שם דמאן פייס (ו) ודמאן שניק אבל ברשות מוכר מיבעיא דאפי' דל"ר יוחנן דכל מקום שיש לו רשות להניחו קנה דלמא לא אתא למעט אלא רה"ר אבל מוכר שמת משאל לו מקום ללוקח שיקנה מה שהוא מוכר לו וא"ת ואמאי לא פשיט מהא דאמר ר' יוחנן לעיל (דף פד:) מדד והינח ע"ג סימטא קנה ואסיק לעיל צמדד לתוך קופתו וזקא צסימטא אבל ברשות מוכר לא יש לומר דרבי יוחנן דנקט סימטא היינו משום דברשות מוכר מיבעי ליה וכן משמע בגיטין צהורק (דף עט. ושם ד"ה כגון) דקאמר אהא דמתן זקנו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה מגורשת ודיק אמאי מגורשת כליו של לוקח ברשות מוכר הוא שמע מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומשני עלה ר' יוחנן מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה: **ב**גון שהיה בעלה מוכר קלתה. וא"ת נתי דנות לה רשות ומשאלה מי"מ הא צעי חוקה כדאמרין צהשולא (צ"מ דף ט: ושם) כשם שהקרקע נקנה בכסף צנטור ובחוקה כו' כך שכירות קרקע כו' ומיזן ריב"ז דלע"ג דאין המקום קנוי לה (ו) דכיון דיש לה רשות להציל קלתה שם קני לה קלתה דכליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות להניח כמו גזי סימטא אפי' שאין סימטא קנוי לו מ"מ כליו עצמו קונה לו: **א**ל בכליו דמוכר. משמע מהכא דמשיכה מועלת ללוקח בכליו של מוכר דקתני דקנה כשמוציאה מרשותו: (ז) **ב**בל"י דמוכר אמאי קנה לוקח. דבי היכי דכליו של לוקח לא מצטל אגב רשות מוכר ה"ג אית לן למימר דכליו של מוכר לא מצטל אגב רשות לוקח והוי מני לכתווי

אפי' דנרשות הרבים אמרינן לעיל דלכ"ע לא קנה התם ה"ט משום דלא ניחא להו לבני רה"ר שנייה כליו שם דמאן פייס (ו) ודמאן שניק אבל ברשות מוכר מיבעיא דאפי' דל"ר יוחנן דכל מקום שיש לו רשות להניחו קנה דלמא לא אתא למעט אלא רה"ר אבל מוכר שמת משאל לו מקום ללוקח שיקנה מה שהוא מוכר לו וא"ת ואמאי לא פשיט מהא דאמר ר' יוחנן לעיל (דף פד:) מדד והינח ע"ג סימטא קנה ואסיק לעיל צמדד לתוך קופתו וזקא צסימטא אבל ברשות מוכר לא יש לומר דרבי יוחנן דנקט סימטא היינו משום דברשות מוכר מיבעי ליה וכן משמע בגיטין צהורק (דף עט. ושם ד"ה כגון) דקאמר אהא דמתן זקנו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה מגורשת ודיק אמאי מגורשת כליו של לוקח ברשות מוכר הוא שמע מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומשני עלה ר' יוחנן מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה: **ב**גון שהיה בעלה מוכר קלתה. וא"ת נתי דנות לה רשות ומשאלה מי"מ הא צעי חוקה כדאמרין צהשולא (צ"מ דף ט: ושם) כשם שהקרקע נקנה בכסף צנטור ובחוקה כו' כך שכירות קרקע כו' ומיזן ריב"ז דלע"ג דאין המקום קנוי לה (ו) דכיון דיש לה רשות להציל קלתה שם קני לה קלתה דכליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות להניח כמו גזי סימטא אפי' שאין סימטא קנוי לו מ"מ כליו עצמו קונה לו: **א**ל בכליו דמוכר. משמע מהכא דמשיכה מועלת ללוקח בכליו של מוכר דקתני דקנה כשמוציאה מרשותו: (ז) **ב**בל"י דמוכר אמאי קנה לוקח. דבי היכי דכליו של לוקח לא מצטל אגב רשות מוכר ה"ג אית לן למימר דכליו של מוכר לא מצטל אגב רשות לוקח והוי מני לכתווי

מאי לאו רשות הרבים ממש. ואפי' קתני דאם היתה מדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה אלמא כליו של לוקח צרי"ר קונה וקשיא למ"ד חוץ מרה"ר ולר' אבהו א"ר יוחנן: אלא דסרוייהו. חזר השותפין: כליו של לוקח צרשום מוכר. כגון פסק ונתן לתוך מדה של לוקח או מדד צמדה שלו ושפכן לכליו של לוקח והצית של מוכר הוא: קנה לוקח. כאילו נתן לתוך רשותו של לוקח: או לא קנה. דרשות עיקר והכלי צטל לגבי הרשות: **פ**ניסוה. משנה היא בגיטין צפרק הוורק (דף עו:). **ל**תוך חיקה. כלומר על צגדיה שהיא מלוצשת: קלסה. סל שהגשים נותנות למוכר ממטין ולינוריות: הכי זו מגורשת. דקונה לה קלתה ברשות המגרש: **ד**מתו [לה] מאה עובלי צעולא. כלומר שדו צה נגרמא מאה הכאות (ו) צמשקל צשמו עוכלא שציברו הטעם הוה צצפרק הוורק פרכינן ש"מ כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומתני כל הכי אמוראי התם דלא מילף מינה: **ט**לוייה צה. ואינה נגררת בקרקע ולכן קונה לה קלתה דדמי להגבהה שקונה בכל מקום. תלויה צה היינו קשורה ותלויה: **ק**שורה אף על פי שאינה טלויה. אלא נגררת בקרקע וקשורה צה. ולא גרסי' תלויה אפי' שאינה קשורה: **צ**ין ירכותיה. ואף על פי שמונחת בקרקע אין מקפיד על מקום מושב אשתו ועד עכשו היה אותו מקום קנוי לה: **מ**וכר קנתוס. לכך אינו מקפיד על מקומם שיש לו צית לכן. כך פירשה רבינו מ"כ צמס' גיטין [שם]: **ל**א על מקום חיקה. כשנגררין צגדיה על הקרקע: **ל**א פשוט לה מהא. דלא קנה: **מ**אי לאו צכליו דלוקח. שמדדו צו צצית מוכר ואפי' לא קנה לו כליו: ומשני לא צכליו דמוכר. ומש"ה לא קנה לוקח עד שיצביהה דאכתי לא נפק מרשותיה דמוכר כלל: ומקשינן

מאי לאו ברה"ר ממש? לא סימטא והא דומיא דחצר שאינה של שניהם קתני מאי חצר דהאי כולה אלא דתרווייהו בעא מיניה רב מוכר קנה לוקח או לא אמר ליה תניתוה: וזרקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה הרי זו מגורשת אמר ליה ר"ג מאי מעמא פשמת ליה מההיא (א) דמחו לה מאה עובלי בעובלא דאמר (ב) רב יהודה אמר שמואל והוא שהיתה קלתה תלויה בה ור"ל אמר קשורה ואע"פ שאינה תלויה בה (ב) רב אדא בר אבהו אמר כגון שהיתה קלתה מונחת לה בין ירכותיה רב משרשיא בריה דר' אמי אמר כגון שהיה בעלה מוכר קלתה רבי יוחנן אמר ימקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה אמר רבא מאי מעמא דר' יוחנן? לפי שאין אדם מקפיד לא על מקום חיקה ולא על מקום קלתה אלא פשוט לה מהא ברשות מוכר לא קנה עד שיצביהנה או עד שיוציאה מרשותו מאי לאו ובכליו דלוקח לא בכליו דמוכר ומדרישא בכליו דמוכר סיפא נמי בכליו דמוכר רבא מוכר ברשות לוקח כיון שקיבל עליו מוכר קנה לוקח ואי בכליו דמוכר אמאי קנה לוקח סיפא אתאן לכליו דלוקח ומאי פסקא סתמא דמילתא בי מוכר מאני דמוכר שכיחי בי לוקח מאני דלוקח שכיחי אמר רבא ת"ש ה"מ משך חמריו ופועליו והכניסן לתוך ביתו בין פסק עד שלא מדר ובין מדר עד שלא פסק שניהן יכולין לחזור בהן פירקן

מדישא צכליו דמוכר כו'. ולפי סדר התוספתא איכא לאקשויה הכי ומדסיפא צכליו דמוכר רישא נמי צכליו דמוכר: ואי צכליו דמוכר אמאי קנה לוקח. לדידך דאלות צתר כלי ולא מצטלת ליה אלל הרשות שהוא צתוכו כ"כ אמאי קנה לוקח צקצלת מוכר הא אכתי לא נפק מרשותו דמוכר כלל אלא ודאי צתר אזלינן ולא צתר כלי והלכך צי מוכר הרי הוא של מוכר עד שיצביהה לוקח לא שגא צכליו דלוקח ולא שגא צכליו דמוכר וצי לוקח קנה לוקח ואפילו אי הוי צכליו דמוכר. ומשני סיפא אתאן כו'. ומתמה ומאי פסקא. כי פסקת את הדבר כן דלעולם צי מוכר אין מודדין כי אס צכליו דמוכר וצי לוקח צכליו דלוקח צתמיה: ומשני סתמא דמילתא כו'. והיינו שמים מדות מד' מדות של מוכרין דהכי קאמר צרשות מוכר לעולם לא יקנה לוקח כי אס צהצבהה משום דדרך למדוד שם צכליו דמוכר ולעולם צרשות לוקח קונה צקצלת מוכר שהרי נתונים צכליו דלוקח: מנלאתי מוגה צהגת רבינו זקני מ"כ כן משך חמריו ופועליו והכניסן לוקח לתוך ביתו והצבואה על גבן: צין פסק עד שלא מדר. אס צאו לחזור קודם מדידה יחזרו דצמאי נקנה לא משיכת צבואה יש ולא רשות לוקח יש דעודם על זוארס ולא הונחו לרשותו שהרי לא פירקן כדמוכר האדם היא לקנות שהרי האדם הוא מושך ומשיכת אדם טעון פירות לא מהניא לקנות את הפירות עד שימשוך הפירות עצמן: צין מדר. דהונחו לרשותו: **ע**ד שלא פסק. אס צאו לחזור קודם משיכה קודם פיסוק חורין אפי' שהונחה עתה צשעת מדידה צרשותו דלוקח וצכליו דלוקח דלא קניא רשותו קודם פיסוק ואפילו משיכה קודם פיסוק לא מהניא לקנות את הפירות ולא לוקח שהמוכר שמת יפסוק דמיהא יקרים יותר או הלוקח ישלם צוול יותר וממני' דקתני משך ולא מדר קנה כשפסק קודם משיכה: פירקן

מסורת הש"ס

(א) גיטין עט. עת. צ"מ סו: ע"ז עא: קדושין סה: (ב) גיטין עו: (ג) כחופות נגל. (ד) גיטין עמ. (ה) שם, (ו) ע"ז עב.

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה דמתו וכו' הכאות הכו צמשקל: (ב) תוב' ד"ה כליו וכו' דמאן פייס וצמאן צציק: (ג) ד"ה כגון וכו' קנוי לה מ"מ כיון דיש לה רשות: (ד) ד"ה ואי צכליו וכו' אגב צצרות כדרי צתמייס:

מוסף רש"י

הרי זו מגורשת. ואפילו היא נתון ביתו (גיטין נטו). דמתו לה מאה עובלי בעובלא. מכן חזרה מאה ממת צצרות צצלת צמין משקולת קניסה צשמה עיללא (כחופות נגל). משך חמריו ופועליו. הוה צהיה צמיל טעונין פירות ופועליו וצתאס צמקף ומשכה חמריו ממנו והכניסן לתוך ביתו. דלא משיכה הוה. שאין משיכה קונה צצני צתס, ופירות כל זמן שזן עיביה לא קנה (ע"ז עבב). בין פסק. דמיס אחרי כן (שם). עד שלא פסק. כלומר כל זמן שזן פסק יוכל מוכר לחזור צג. דציבו לא עדיפא ממשכיה. ומשיכה גופא לא קניא אלא אס כן פסק. אלא מדר ופסק או פסק ומדר קניא ליה צינו ולא צצני צמסיס (שם) ובדפ"י הגירסא: עד שלא מדר כחומר כל זמן שזן אלא עד קנה פיסוק דהא קניא משיכה וביחוד נמי לא קניא דהא עוודן נליהם בין מדר דתפאט ליה חציור.

מוסף תוספות

א. וא"ת ותיפשוט איפא מדרתיה כל הני אמוראי וכו'. וי"ל דהכא לכווניה סמפאק להו אלא דדחו למתני' דלא נפשוט מינה. מוס גיטין ע"ג. ב. דריציאנו מרשות. מין משיכה הוא דקני. ר"ן. ג. אלא דלא קני פירות במשיכת הגבהה. מוס צ"מ ט: ד. ואינו רוצה שיקנה אלא במשיכת פירות עצמן. שם.

רבינו גרשום (המשך)

דרישא אוקים בכליו של מוכר. סיפא אוקים בכליו של לוקח: אין דודאי פסקא דסתמא דמילתא כו': שנתן משך חמריו ופועליו. שנתן להן תבואה בשכרן ושבו רצה לחזור ולקנותה מהן או חמרין ופועליו דעלמא מוכרי פירות: והכניסן לתוך ביתו בין פסק. שקצין לו דמיהן קודם שהכניסן עד שמדר. כלומר ופירין לא מדר או מדר הפירות ופירין לא פסק שניהן יכולין לחזור בהן הואיל ולא משך תבואה עצמה. אפי' שפסק כיון שלא מדר יכולין לחזור בהם שניהם.